

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/362/2013
Identifikačné číslo spisu:	8709207257
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Deák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8709207257.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu A.T.C. Daniel Lipták, s miestom podnikania Poprad, Nemocničná 9744, IČO: 37 438 093, zastúpeného JUDr. Tiborom Bašistom, advokátom v Poprade, Štefánikova 8, proti žalovanej N. bývajúcej v I., o zaplatenie 83 222,13 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 17 C 121/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 7. novembra 2012 sp. zn. 1 Co 90/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad rozsudkom z 20. júna 2012 č.k. 17 C 121/2009-166 konanie o zaplatenie sumy 256,99 € zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané splnenie predpokladov pre priznanie náhrady škody pri žiadnom z uplatnených nárokov. Žalobca nepreukázal vznik škody vo výške 13 402,13 € titulom finančnej straty pri podnikateľskej činnosti v rokoch 2009 až 2010, porušenie právnej povinnosti žalovanej, ktorá by bola v príčinnej súvislosti so vznikom škody žalobcovi. Nebolo preukázané, že by v dôsledku správania sa žalovanej vznikla žalobcovi konkrétna škoda pri podnikateľskej činnosti. Nemožno, aj v súvislosti s prebiehajúcou hospodárskou krízou po roku 2008, na ťarchu žalovanej pričítať nižšie zisky žalobcu z podnikateľskej činnosti. Ohľadom sumy 1 659,69 €, ktorá bola údajne 24. decembra 2008 odcudzená žalobcovi, nebolo preukázané ani v prebiehajúcom trestnom konaní a ani potvrdené výsluchom svedkov, že by túto sumu bola odcudžila žalobcovi žalovaná. Ak aj žalovaná 2. júla 2008 z účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX. vybrala sumu 3 000 Sk (žalobca v konaní uplatňoval sumu 101,14 €), do právoplatnosti rozvodového rozsudku 14. februára 2009 bola manželkou žalobcu a mala dispozičné právo nakladať s predmetnými finančnými prostriedkami. Pokiaľ žalobca uplatňoval 1 672,17 € ako škodu spôsobenú predčasným ukončením poisťnej zmluvy, ani u tohto nároku nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti žalovanou. Za porušenie právnej povinnosti nemožno považovať odôvodnené podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Pri sume 66 387 € uplatnenej titulom potencionálnej škody v prípade uloženia pokuty príslušným

daňovým úradom, žalobca doposiaľ nepreukázal jej vznik. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnila.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 7. novembra 2012 sp. zn. 1 Co 90/2012 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, okrem výroku o zastavení konania, v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania 600,16 €. Poukázal na dokazovanie pred prvostupňovým súdom aj na správnosť postupov súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov a aplikácii predpisov hmotného práva v prejednávanej veci. Konštatoval, že na správnych skutkových zisteniach pred súdom prvého stupňa sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Žalobca v predmetnej veci nepreukázal ani jeden z uplatňovaných nárokov a to, že ide o škodu spôsobenú a zavinenú žalovanou.

Proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti a rozhodol o trovách konania, podal žalobca dovolanie. Dovolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ a písm. c/ O.s.p., majúc za to, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Súd prvého stupňa nevykonával vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe čoho nezistil riadne skutkový stav a vo veci teda nerozhodol správne. Odôvodnenie rozhodnutia má podklad v nedostatočnom zistení skutkového stavu. Navrhoval, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná navrhla dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Žalobca dovoláním napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Prípustnosť dovolania by v danom prípade prichádzala do úvahy len vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Dovolací súd preto so zreteľom na § 242 ods. 1 O.s.p. skúmal, či prípustnosť dovolania nezakladá niektorá z nich. Podľa § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku i uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je právne

významné samotné tvrdenie účastníka o existencii určitej procesnej vady, ale až zistenie, že k namietanej vade skutočne došlo.

Existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 O.s.p. dovolateľ nenamietal a žiadnu vadu tejto povahy dovolací súd nezistil. Prípustnosť dovolania preto ani z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolateľ v danej veci namietal postup súdov v procese vykonávania dokazovania a hodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania.

Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania (porovnaj tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 141/2012, 3 Cdo 2012/2012, 4 Cdo 125/2012, 5 Cdo 251/2012, 6 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 34/2011).

Nevykonanie určitého dôkazu (nevyhovenie návrhu účastníka, aby súd vykonal ten - ktorý dôkaz) môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia, nie však procesnú vadu v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj R 37/1993). Zo samej skutočnosti, že súd v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nemožno vyvodiť, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je podľa § 237 písm. f/ O.s.p. prípustné (porovnaj R 125/1999, R 6/2000).

Žalobcom namietaná neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov, ku ktorým dospeli v procese dokazovania, môže zakladať tzv. inú vadu konania; v prípade neúplnosti skutkových zistení alebo nesprávnosti skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Ak k tejto nesprávnosti v súdnom konaní dôjde, nie je ňou znemožnená realizácia procesných oprávnení účastníka konania. Pre úplnosť treba dodať, že dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvostupňového a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porovnaj § 243a ods. 2 in fine O.s.p. („dokazovanie však nevykonáva“). Dovoláním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

Z obsahu dovolania vyplýva, že okrem tzv. inej vady žalobca namieta aj nesprávne právne posúdenie veci. K tejto ostatnej námietke treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Z obsahu dovolania ďalej vyplýva, že žalobca napadol dovolaním aj výrok odvolacieho súdu o trovách konania. Dovolanie v tejto časti smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, ale má charakter uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania smerujúceho proti nemu posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.). Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v danom prípade podľa § 239 ods. 3 O.s.p. neprípustné. Keďže ani vo vzťahu k tomuto výroku nebola preukázaná procesná vada konania zakladajúca nesprávne rozhodnutie vo veci, nemožno prípustnosť dovolania žalobcu proti tomuto výroku vyvodiť ani z § 237 O.s.p.

Keďže v prejednávanej veci je dovolanie žalobcu podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky tento opravný prostriedok podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.